

אויצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

עליונים שישו בקבלת תורה

לאחר ספירה וכיסופין של שבעה שבועות, הנה קרב ובא היום הגדול, בו יגל לבנו על קבלת התורה מחדש, וביותר על קיומה של תורה, על ידי העצות הקדושות של רבינו הקדוש זיע"א.

בכדי להכין את כלים לקבלת האורות הנשגבים של חג השבועות, מומלץ בכל פה לכל מבקשי אמת, להכנס למערכת השמע של 'אוצרות ברסלב', ולדשו עצמותיהם בטוב נועם אמרי צדיק, שנמסרו על ידי תלמידיו ותלמידי תלמידיו מדור דור.

במדור המיוחד לחג השבועות, תוכלו להאזין לשיעורים רבים ודיבורי התעוררות והתחזקות מפי גדולי המשפיעים. כן תוכלו לשמוע את נוסח האקדמות על ברוי לאור דברי רבינו שאמר: "וואס אידן פארמאגן - אקדמות מיטן ניגון!". לגיל ברעדה עם ניגון אתה נגלית' המקובל מרבינו, ולהתענג על הניגון של "ה קלי המושר בניעמה.

במערכת אף נוספו שיעורים בהלכה מאת הרה"ג רבי יצחק רונבלט שליט"א, המבאר בטוב טעם את הלכות החג והמסעף, כאשר הוא מקדיש שיעור מיוחד להלכות יום טוב שני עבור בני חו"ל בארץ ישראל, ובני א"י בחוץ לארץ ובאומן.

הכנס למערכת השמע, 02-9950000 ולאחר בחירת השפה, הקישו: 1-5-8-2. לאחר מכן בחרו בשיעור, או בכירור ההלכה, או בהאזנה לאחד הניגונים.

המסר העמוק שנמאנלי החלב

מה המסר העמוק של מאכלי החלב בחג השבועות? מדוע יום מתן תורה הוא היום היחיד בשנה שבו מקפידים לסעוד מלבד סעודה בשרית, גם חלבית? המסר מעניין: כדי לקבל את התורה, אי אפשר להיות רק בשרי או רק חלבי, חייבים את שניהם, עם הפרדה מתאימה כמובן.

'בשרי' - לפי הסברו של רבי נתן - הוא אדם שחי מתוך הרגשה שהכל תלוי אך ורק בבחירתו. לעומתו 'חלבי' הוא אחד שחי מתוך הרגשה שהכל תלוי ברצון ה'. ושניהם צודקים, אך שניהם אינם יכולים לקבל ולקיים את התורה כראוי; ה'חלבי' מולול באחריות הגדולה המוטלת עליו, וה'בשרי' מאבד את הענווה ולפעמים גם את התקווה.

ולמה? כי רק אם יהיה לנו האחריות לבחור בטוב, וגם האמונה השלימה ברחמי של הבורא, ובכווחו להפוך את הקלקול לתיקון - נוכל לקבל את התורה ולקיים אותה בכל המצבים.

העולם מתנהג בשני מישורים, הידועים בשם "הידיעה והבחירה". לפי ה"בחירה" תלויה כל הנהגת העולם בבחירתו של האדם; אם יבחר בטוב, יהיה טוב. ואם

יבחר ברע, תהיה זו אשמתו. מאידך, לפי ה"ידיעה", אין שום רע בעולם. הכל מונהג על פי רצון ה', וגם כשהאדם חוטא, ממששים חטאיו ופגמיו כחלק מהמהלך המורכב של תיקון העולם.

"כי יש כמה דברים שהאדם עושה כנגד ה' יתברך, כנגד התורה, ואחר כך על ידי זה דייקא גומר ה' יתברך כרצונו. ואף על פי כן, זה האדם שעשה העבירה, ענוש ייענש כראוי לו, כמו שמצינו בכמה דברים; כמו פרעה שהכביד את לבו כנגד ה' יתברך, ועל ידי זה דייקא נתגדל ונתקדש שמו יתברך, על ידי האותות והמופתים שעשה בו, עד שיצאו ישראל ברכוש גדול. נמצא, שהגלות היה בוודאי לטובה לישראל - ואף על פי כן, בוודאי יקבל פרעה ענשו כראוי לו...

"וכן הוא בכל אדם, שאפילו מי שהוא רשע ובעל עברות, חס ושלוש, אף על פי כן, אינו עושה [קושי] לה' יתברך כלל, כמו שכתוב 'אם חטאת מה תפעל לו', כי ה' יתברך מאד עמקו מחשבותיו וידוע להפוך הכל לכבודו ורצונו, כי אתה מרום לעולם ה' " (ליקוטי הלכות, דברים היוצאים מן הדי, מא).

שני המישורים באים לידי ביטוי בין השאר, במאכלים, בבשר ובחלב. הבשר הוא מאכל שכדי לאוכלו, על בני האדם להכשירו; לשחוט את בהמה שחיטה כהלכתה, למלוח את הבשר ולנקר אותו - ורק אז הוא מותר לאכילה, דבר שמסמל את ה"בחירה" של האדם. מאידך החלב, הוא מאכל שבירורו נשלם בידי שמיים, ונשאר רק לחלוב אותו ולשתותו. יותר מכך, הוא נוצר מדבר שאסור באכילה, כדברי חז"ל "דם נעבר ונעשה חלב", דבר שמסמל את ה"ידיעה", מצב נתון (שם, לט).

את החיבור המושלם בין שתי ההנהגות הללו, אין אפשרות להבין בשכל האנושי, והמנסה לחקור ולהבין אותו הריהו כאוכל 'בשר בחלב' יחיד... כלומר, כשמנסים לערב את ה"ידיעה" כדי להסיק ממנה מסקנות לגבי ה"בחירה", באים לידי כפירה וחטא (שם).

אמנם לערב בין שתי ההנהגות בלתי אפשרי, אך לדעת לחיות עם שתיהן, כל אחת בעתה ובזמנה, דווקא נצרך ואפילו מוכרח, ובלעדי שתיהן לא ניתן לדבוק בקיום התורה והמצוות.

אם נאכל בחג מתן תורה רק חלבי - אם נחיה רק בהרגשה שכל מעשינו הרעים והטובים

'בשרי' הוא אדם שחי מתוך הרגשה שהכל תלוי אך ורק בבחירתו. לעומתו 'חלבי' הוא אחד שחי מתוך הרגשה שהכל תלוי ברצון ה'. ושניהם צודקים, אך שניהם אינם יכולים לקבל ולקיים את התורה

מידי ה' - נבוא לכפירה בכח הבחירה החופשית שניתנה לאדם, "כי בוודאי אי אפשר לילך בדרך צדקה וחסד חנם לבד, שאם כן לא יעשה כלום חס ושלוש" (ליקוטי הלכות, מתנה ה, לח).

מאידך, אם נאכל רק סעודה בשרית - אם נחיה רק בהרגשה שכל מעשינו הם במשפט, לחיים או למוות, נאבד בקלות את התקווה, כי "גם לילך בדרך משפט לבד, הוא גם כן פגם גדול, כי אין העולם מתקיים על פי הדין לבד; וכמו ששכיח הרבה, שכמה וכמה נפלו ונתרחקו מה' יתברך על ידי ריבוי המשפט והדין יותר מדי, שהחמירו על עצמן הרבה, עד שאומרים בלבם שאפס תקוותם מחמת ריבוי עונותיהם וקלקולם ופגמיהם העצומים והרבים כחול ימים. ואם כי אמת שפגמו וקלקלו הרבה, אף על פי כן הם צריכים לבטוח בחסדי ה' וצדקתו, וברחמי שמיים שאינם כלים לעולם, שעדיין עדיין יש תקוה בכל פעם בכל יום ובכל עת ובכל שעה כל ימי חייו, אפילו אם הוא כמו שהוא" (שם).

בכן, אנו חייבים לאכול גם חלב וגם בשר; גם להיות אחראים על מעשינו, וגם לסמוך תמיד על רחמי השם. רק אז נוכל לקבל את התורה ולקיימה תמיד!

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי הימים	הדף היומי
שבת	כד	פז.	קח	צא צב	עירובין נו
א	כה	פז.	קט	צג צד	נח
ב	כו	פז.	קי	צה צו	נט
ג	כז	פז.	קי"א	צז צח	ס
ד	כח	פח.	קי"ב	צט ק	ס"א
ה	כט	פח.	קי"ג	קא קב	ס"ב
ו	א	פט.	קי"ד	קג קד	ס"ג

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש טל, במשרד: 02-9993338 02-9926066 פקס:

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000 בארה"ב 718-8552121 (1) מוקד הישועות 1800-81-81-84

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775 הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר natananshin@gmail.com עורך: נתן אנשין ברזעסקי. נוחעם א. ברזעסקי

התלהבות יתר

התשובה – אומר מוהרנ"ת – היא שקבלת התורה פירושה לקבל מחדש את הדרך הישרה לקיום התורה, דרך שבה נוהרים מלהתלהב חוץ מהמידה, ובקיאים היטב כיצד להתנהג הן בזמני עליה והן בזמני ירידה; דרך שבה כל אחד מכיר את מקומו, ואינו מתבלבל ממדרגותיו של חברו או מכל מדרגה גבוהה ממנו, ועובד את ה' בענוה ושמחה.

זה היה היופי הנפלא של חניית בני ישראל לדגליהם: כל אחד חנה במקומו המתאים, ואף אחד לא עבר את הגבול, לעלות או לרדת לדרגת חברו. כולם נסעו וחנו יחד, אך מאידך הכיר כל אחד את מקומו – שלו. איש על מחנו ואיש על דגלו.

לכן אנו קוראים פרשה זו בשבת הסמוכה לקבלת התורה, "שעל ידי שאנו קורין פרשיות אלו בתורה קודם שבועות, על ידי זה אנו ממשכינ עלינו קדושת שישים ריבוא נפשות ישראל... שעל ידי זה אנו ממשכינ עלינו קדושתם, שנזכה גם כן להיכלל בתוכם, עד שנזכה לבחינת קבלת התורה בשבועות" (ליקוטי הלכות, ברכת הפירות ה, ס). מבני ישראל במדבר אנו מקבלים את הכוח לשמור על חנייה מסודרת, להכיר את מקומו האמתי ולא להתבלבל מאיש.

עצמי ודעתי לזה ההתנוצצות, שלא אהרום לעלות אל ה' חוץ מהמידה והגבול שיש לי, אשר גזרת עלינו ואסרת לנו לבלי להרום אליך חס ושלום, כמו שכתוב 'פן יהרסו לעלות אל ה'' " (ליקוטי תפילות ח"ב, ט).

"איני יכול ואיני רשאי" להתלהב – כותב מוהרנ"ת – שכך "גזרת ואסרת לנו לבלי להרום לעלות אליך". מדובר כאן בגזירה ואיסור. שכן מדובר כאן ב"יצר הרע גדול", המביא בסופו של דבר לחלישות הדעת ורפיון ידיים, ואף לייאוש מוחלט ח"ו, ולכן יש להישמר ממנו עד מאד.

בשבת זו – השבת שלפני חג השבועות – אנו קוראים על סדר חנייתם ונסיעתם של בני ישראל במדבר: "איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאותם", בסדר מופתי, לפי שבטים ומשפחות. והתורה אף משבחת את ישראל על כך: "ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה, כן חנו לדגליהם וכן נסעו, איש למשפחותיו על בית אבותיו".

מה השבח המיוחד של חניית ישראל לדגליהם? ומה הקשר בין דבר זה לחג השבועות?

"גם בעניין ההתקרבות עצמו להשם יתברך, יש יצר הרע גדול (כלומר, שלפעמים ריבוי ההתלהבות חוץ מהמידה הוא מהיצר הרע)... ועל כן, בשעת מותן תורה, הזהיר השם יתברך למשה יד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות. כי ישראל היו אז במעלה גדולה, והוצרכו להזהירם מהיצר הרע שיש בהתקרבות להשם יתברך".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, עב)

שלשת ימי הגבלה בפתח. הלא הם שלשת הימים שעליהם נצטווה משה: "והגבלת את העם סביב לאמור השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו... רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב" – וכאז כן עתה, מזהיר אותנו השם יתברך על ידי צדיקיו: אם ברצונכם לקבל את התורה ולקיימה כראוי – עליכם להישמר מהתלהבות יתר".

אין כאן רק המלצה טובה, אלא יש כאן איסור חמור לבלי להרום אל ה'; וכביטוי של מוהרנ"ת בתפילתו: "ואם לפעמים מתנוצץ עלי ברחמך התנוצצות אלקותך, אין לי כלים לקבל אור ההתנוצצות הזו; ואזי בווער הלב חוץ מהמידה חס ושלום, עד אשר איני יכול ואיני רשאי לפעמים לקבל עלי ולהמשיך

רבי זלמן ליובארסקי

כתב היד של חיבורו של רבי זלמן עבר לבנו בשנת תרצ"ה. כשהשיג רבי משה בער רוזנפלד אשרת יציאה מרוסיה, פנה רבי לוי יצחק בנדר אל בנו של רבי זלמן וביקש ממנו שיתן לרבי משה בער את חיבורו של אביו, שיעלה אותו לארץ הקודש, אך הבן סרב.

שנה לאחר מכן, כשרבי אברהם שטרנהרץ התכונן לעלות ארצה, נמסר כתב היד לידיו, כדי שיודפס בארץ ישראל. אך רבי אברהם, ברוב חפזו, שכח לקחתו עמו.

הספר אבד בצוק העתים, וכמו עוד חיבורי קודש רבים, נגזר עליו על פי רצון ההשגחה שלא יתפרסם בעולם.

קיבלתי ושם נאמר מענין הברית מילה, שזכינו שנולד בן למזל טוב לנכד אדמו"ר ז"ל, מו"ה נחמן נ"י, ושמחנו בזה ביום ה' לעת ערב. ה' יתברך יעזור שיהיה לו למזל טוב ולכלולו, שנזכה שיצמח על ידי זה ישועתו וישועתנו בתוך כלל ישראל הקדושים".

על רבי זלמן ליובארסקי אמרו, שמכל נכדי רבינו, דומה הוא ביותר ליקנו הקדוש, ותואר פניו כדמות דיוקנו של רבינו. רבי זלמן היה חסיד גדול ונלהב, הוא חיבר חיבור על ספרו של סבו "ליקוטי מוהר"ן", שהכיל פירושים נאים ומאירי עיניים על תורותיו של רבינו, שאת חלקם שמע מפי רבינו הקדוש בחלום. ללמדך על קדושתו העצומה ודביקותו המופלאה בזקנו – רבינו הקדוש ובתורתו. זקני חסידי ברסלב שראו את החיבור הזה, אמרו שהיו בו פירושים וביאורים שעל ידם יכולים גם נערים ואנשים פשוטים להבין בנקל את תורותיו של רבינו. הוא התמוון להוציא את חיבורו לאור, אלא שהדבר לא יצא לפועל.

רבי זלמן נפטר זקן ושבע ימים בעיר מגוריו טשערין, בשנת תרע"ח לערך, כשהוא משאיר אחריו בני יראי ה', ביניהם ר' הרשל ליובארסקי, שכסאו של רבינו הועבר לידיו ולאחר מכן הועלה ארצה.

בין נכדי רבינו הקדוש, ידוע החסיד הגדול רבי נחמן חיהילעס – על שם אמו מרת חיה בת רבינו. הוא היה חתנו של רבי בער בן הרה"ק רבי שלמה מקרלין, והתגורר בעיר מגורי חותנו, טולטשין. רבי בער עצמו התגורר בעיר זו, משום שהיתה אחת מערי כהונתו של חמיו הרה"ק רבי ברוך ממוז'בוז'.

לרבי נחמן חיהילעס היו שני בנים: רבי זלמן, שנקרא על שם אבי אביו, ורבי יעקב יוסף שנקרא על שם סב אביו מתלמידי רבינו. אכן, במכתבי מוהרנ"ת, אנו מוצאים שפעמיים הוא מברכו במזל טוב – על שני הבנים שנולדו לו.

פעם אחת במכתבו מפרשת וישב תקצ"ד: "ומה מאד שמחתני על ידי הבשורה הטובה שנולד לנו בן זכר מגזע קדוש. יהי רצון שיהיה להם ולנו ולכל ישראל לסימן טוב ולמזל טוב, ועל ידו יצמח צדיק. ילכו וינקונו, צדיק כתמר יפרח. ותאמר למעני מזל טוב לידידי ר' נחמן נרו יאיר בפה מלא, בשמחה וחדוה... ויגדלו התורה והחופה ולמעשים טובים לאורך ימים ושנים". (מסתבר מאד כי מדובר בלידת ר' זלמן דנן, משום שהוא נקרא על שם אבי אביו חתן רבינו שנפטר בצעירותו, לפני לידתו. אגב, ברכת מוהרנ"ת שייכה לאריכות ימים, התקיימה בו).

ופעם שניה במכתבו מפרשת בלק תר"ב: "מכתבך

נקודה

במצב גרוע מאד, סוגרים את העיניים ואת הפה, ומתבטלים...

(עפ"י שיחות הר"ן, רעט)

תשלום יקר מפז לבלן

לעזור לבלן בפרנסתו – לא היתה באפשרותו של מוהרנ"ת, שכן באותה תקופה גם מצבו הכספי היה כבי רע, ועם כל רצונו הוא היה עני ואביון מכדי שיוכל להחזיק משפחה נוספת על צווארו. אולם מוהרנ"ת הרגיש חובה לעצמו לעזור לו בכל יכלתו, ואם בכסף אין הוא מסוגל לעזור, יכול הוא לעזור באישיותו ובאוצרות הרוחניים הכבירים הנמצאים תחת ידו. פנה אפוא אל רבי יוסף ואמר:

"שלח אלי הביתה את שני ילדיך משה וזלמניו, אני אגדל אותם לתורה וליראת שמים, ואתה תהיה פטור מלעסוק בחינוכם ובפרנסתם".

באותם ימים טרופים היתה זו אכירות רוח מאין כמוה מצידו של מוהרנ"ת, שהסכים להכניס לביתו שתי נפשות נוספות ולהקדיש זמן יקר מפז עבור חינוכם ועתידם.

עד מהרה עברו שני הילדים לביתו, והוא גידלם וחינם, משל היו בניו היחידים. ומשנמצאו בקרבתו של מוהרנ"ת בתדירות ושמעו מפיו תורה ומוסר מידי יום ביומו, אין זה פלא שהילדים גדלו לשם ולתפארת והפכו לשני צדיקים מיוחדים במעלתם; האחד נודע כרבי משה ברסלב על שם דבקותו המופלאה בתורת רבינו הקדוש, וזכה לקרב רבים לדרך רבינו ולהעמיד דורות של תלמידים ממשיכי דרכו, בהם החסיד הנודע רבי ישראל קרדונר. האח השני גדל אף הוא לתפארת ונמנה על חסידי ברסלב התמימים והיראים שהתגוררו בעיר ברסלב.

התשלום לבלן היה אם כן מעל ומעבר לכל תמורה כספית שהיא. רבי יוסף זכה לראות בערוב ימיו את בניו מקדישים את כל כולם לתורה ולעבודת הבורא. לא היה מאושר כמוהו, הכל היה כדאי בכדי לזכות לפירות הילולים כאלו.

היו הטבילות קשות למוהרנ"ת שהיה חולה מעיים, ומים קרים מאד גורמים לחולה כזה יסורים.

אולם משמים רחמו עליו, הוא מצא חן בעיני הבלן רבי יוסף שהכיר בגדולתו, והחל לחמם את מי המקוה כפי יכולתו בשעות שבהן מגיע מוהרנ"ת למקוה. כך התנהלו הדברים תקופה ארוכה, כשמוהרנ"ת מצידו מכיר טובה לרבי יוסף שהפך לידידו.

אך עננים שחורים החלו להעיב על שמי העיר ברסלב, באותם ימים פרצה המחלוקת הנוראה על מוהרנ"ת, המתנגדים לא בחלו בשום דבר, והמטרה הקדישה את כל האמצעים. כאשר גילו הללו כי הבלן 'מעזי' לחמם את מי המקוה במיוחד עבור שנוא נפשם, מיהרו לפטר אותו ממשרתו ונישלו אותו מביתו הקטן הצמוד למקוה. כך מצאו בני המשפחה את עצמם בפתע פתאום ברחוב העיר ללא קורת גג וללא שום מעמד פרנסה.

בכאבו כי רב נכנס רבי יוסף לבית מוהרנ"ת והחל לשפוך את אשר על לבבו: "רבי נתן! הרי כל כונתי היתה אך ורק לטובתכם! ראו מה עוללו לי! זרקו אותי לרחוב בעיצומו של חורף ונשארתי ללא פרנסה!!!"

בית המגורים הקטן השוכן בצמוד למקוה העירוני של העיר ברסלב, היה ביתו של רבי יוסף הבלן הממונה על תחזוקת וניקוי המקוה. עימו התגוררו בני ביתו וילדיו הקטנים בצפיפות ובעניות האופיינית לימים ההם. לא היתה זו פרנסה המעשירה את בעליה, הכנסות המקוה היו קטנות ומה שנשאר מהם עבור הבלן ומשפחתו היה מעט מאוד, ובקושי הספיק לקיים את בני המשפחה שלא יגועו ברעב.

סיפורנו מתרחש שנים ספורות לאחר הסתלקות רבינו הקדוש והשתקעותו של מוהרנ"ת בעיר ברסלב. מוהרנ"ת שנהג בתמימות ובפשיטות כפי שהורה לו רבינו, נהג כמובן לקום מדי לילה בחצות, ולעבוד את הבורא עד אור הבוקר ועד בכלל.

קדושה על קדושה נהג מוהרנ"ת, ופעמיים ביממה נהג לסור למקוה לטבול ולהוסיף טהרה; הפעם הראשונה היתה עם קומו ממיטתו בחצות הלילה, לפני עריכת סדר "תיקון חצות", ובשנית עם עלות השחר, כשהוא התחיל להתכונן לתפילת שחרית.

עבור מוהרנ"ת לא הגיע הדבר בקלות כלל וכלל, במיוחד בלילות הארוכים של החורף הרוסי הקר. הכפור העז מנע ממי המקוה להתחמם, ולרוב היו נאלצים לטבול במים קפואים למוחצה. שבעתים

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מי מתלמידי רבינו כיהנו כרבני ערים?

תשובת הר"ר יהושע דרוק:

- א) רבי אהרן שנתמנה לרבה של ברסלב בהשתדלות רבינו אשר קרא לו "מיינ כשרער רב" = הרב הכשר שלי, ואמר שצריך להודות לא רק לו על שהסכים לבוא לכהן כרב, אלא גם לעגלון ולסוסים שהביאוהו. כמו כן אמר רבינו שלרבי אהרן יש "בירור המדמה", כלומר שבשיקול דעתו אינו מתערב דמיון שוא.
- ב) רבי יודל מודאשיב, נתקרב לרבינו ע"י תלמידו רבי דוב שעבר לגור במדודובקה, שם פגשו וקרבו. לאחר מכן עבר לגור בקרבת רבינו ונתמנה לרבה של מדודובקה.
- ג) רבי ישעיה שלום ב"ר יודל הנ"ל, שאחר פטירת אביו כיהן ברבנות במקומו. עלה בסוף ימיו לארץ ישראל ודר בצפת. אחריו כיהן בנו רבי זלמן במקום כהונת אבותיו.
- ד) רבי מרדכי הדיין בטפליק, נתמנה לאב"ד העיר על ידי רבינו, בשנת תק"ע, בדרך נסיעתו לאומן, כמסופר בימי מוהרנ"ת.
- ה) היה גאון אדיר עד שהרב בעל התניא התבטא אודותיו: "בטפליק יש רב השווה הון רב" (שיש"ק ח"ג, רלו). רבינו שלחו פעם לחתונה של משפחת גאונים נודעים, שם נערך ויכוח הלכתי, והכל התפעלו מאד מדעתו של רבי מרדכי.
- ה) רבי שמואל יצחק רוזנפלד. התמנה ע"י רבינו כרבה של טשערין.
- ו) רבי יצחק, רבה של הארשיוואטע.
- ז) רבי דוב היה לעם היה רב בלאדיין, וכשרבינו עבר לגור בברסלב, עזב את משרת רבנותו ועבר גם הוא לגור שם.
- ח) רבי אליהו רבה של טשערין, חתנו של רבי אבא שו"ב העיר.
- ט) רבי משה, דיין ומו"ץ בטפליק.

(נעורתי רבות בספר החשוב "גידולי הנחל" מאת הר"ר נח שטרנפלד שליט"א, ותשו"ח לו)

לחידודא
חידון השנוע לעצירים

חידה מס' **145**

באיזה חג ובאיזו שנה ישב רבינו עם אנשיו מלפני שקיעת החמה עד זריחתה?

הפתרון לחידה מספר 144

מי מתלמידי רבינו כיהנו כרבני ערים ומי הם?
- עיין במדור גנוזות.

זכה בהגרלה לחידה מס' 143
משה יצחק ויצהנדרל, בית שמש

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחינת התשובה, תקשו 1-9-2-1 ותשארו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי שני בשנת 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

מה ישתנה בחג השבועות הזה?

הר"ר יואל משי זהב

עומדים אנו כבר סמוך ונראה לחג השבועות, חג מתן תורתנו, אולם בלב האדם מתגננת לה מחשבה: כיצד אני אשתנה ביום זה, הרי אני נראה כמו שאני, כבר היה שבועות לפני שנה ושנתיים, ועדיין לא השתנתה כלום, ומה ישתנה בשנה זו?!

גם בני ישראל כשיצאו ממצרים היו במצב כזה, הרי זה עתה עמדו על מפתן שער הנו"ן של הטומאה, והיאך יתעלו למדרגות גבוהות וקדושות עד לכדי קבלת התורה? אולם השי"ת אמר למשה לומר להם: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" – שתקבלו את התורה תצאו מכל הקשיים והמעברים.

כמו כן בכל שנה חוזרת ומאירה מחדש הארה זו שהיתה בשעת מתן תורה, והקב"ה קורא כמו כן אל בני ישראל, להתאזר בסבלנות ולהמתין לקבלת התורה. אנו צריכים להתעורר ולשמע את הקריאה הזו ולהשתנות ככה זה.

וכי מה המעלה בזה שאנו נקראים "ממלכת כהנים", היינו אנשים חשובים, וכיצד זה צריך להשפיע על מהלך חיינו?

בליקוטי מוהר"ן תורה ל"ד מבאר רבינו שהממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו, כמו שכתוב "צדיק מושל ביראת אלוקים".

גם בכל אחד מישראל יש בחינת צדיק, ככתוב "ועמך כולם צדיקים", כי קודם מתן תורה היה הממשלה ביד השי"ת, ואחר מתן תורה נתן את הממשלה ליד כל ישראל, כל אחד לפי בחינתו. זה שדרשו חז"ל (ירושלמי ראש השנה פא): "רבות עשית אתה ה' אלקי" – קודם מתן תורה; ואחר מתן תורה – "נפלאותך ומחשבותך אלינו", היינו שהכל בידינו.

הרי מבואר כאן, כי בחג השבועות, כשהקב"ה נתן לנו את התורה הריהו נתן הכל בידינו, וכמו שאמרו במדרש שאם היה חסר אפילו רק אחד מישראל בעת קבלת התורה, לא היו מקבלים התורה, כי הכל תלוי בכל אחד ואחד מישראל.

כאשר יתבונן אדם בזה, שהכל תלוי בידו, יתעורר מאד לעבודת ה', ויתחזק מאד לחטוף מה שיוכל בכל עת ורגע, שהרי הכל תלוי בו.

זה מה שצריך להשתנות בחג השבועות הזה, לדעת ולהאמין שהכל בידינו, הכל תלוי בנו; כל רבבות העולמות שברא השי"ת – הכל הוא רק בשביל האדם הקטן. בכל תנועה קדושה שעושה, בכל רצון טוב, בכל דיבור תורה ותפילה שחוטף, משתנים ומתעלים כל העולמות.

זה ביאור הסימן שנתנו לנו חז"ל: "מנו ועצרו", שלעולם קוראין פרשת במדבר קודם העצרת-שבועות, כמו שמבאר מוהר"ן בליקו"ה, כי בפרשה זו מבואר ציווי ה' לספור את ישראל, כמו שנאמר "שאו את ראש כל עדת בני ישראל", וזהו ההכנה לקבלת התורה, שכל אחד ידע את כחו, שהכל תלוי רק בו, שהרי כל אחד מישראל נספר בפני עצמו כדי להיכלל במנין בני ישראל.

זה הענין של ספירת העומר, שסופרים כל יום ויום בפני עצמו – שלא יחשוב אדם שלא נחשב לו אותו יום שעבר עליו בלא תורה ותפילה כרצונו, אלא על ידי כל מה שזכה לחטוף בזה היום גם נחת רוח גדולה להשי"ת והשתנו כל העולמות, כי בעצם זה שאמר היום כך וכך לעומרי האיר הארה גדולה בכל העולמות, וככל שיאמין יותר בכחו, כך אכן יפעל יותר ויותר.

(מסובך מתוך שיחתו של הר"ר יואל משי זהב שליט"א. ניתן להאזין לשיעור הטלא במסגרת השטע של 'אוצרות ברסלב' 9950000-02. אידיש, עניני דיומא)

רוצים לחיות לנצח?

השי"ת עם כל רוממותו חפץ בעבודתו, שדווקא אנחנו מהעולם השפל הזה נכיר אותו ונעבדהו. לכן אנו מצווים להעמיד ולדות ותלמידים בעולם, כדי שגם אחרי שנסתלק מהעולם, ימלאו הם את מקומו לדעת את ה' ולעבודו.

כך יהיה נחשב כאילו אנחנו עדיין קיימים בעולם, וכפי שאמרו חז"ל (יבמות צו ע"ב) על הפסוק "אגורה באהלך עולמים" – "וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים?" אלא שיאמרו "דבר שמועה" מפיו לאחר מותו, ויהיה נחשב כאילו הוא עדיין חי בעולם הזה. שכן עיקר האדם הוא הדעת, לפיכך כשהדעת הקדושה שחינכנו בה את ילדינו קיימת ועוברת מדור לדור, הרי זה נחשב כאילו אנחנו חיים וקיימים ממש.

זו הסיבה שקבעו חז"ל: "כל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו" (רש"י במדבר ג, א). שכאמור, עיקר האדם הוא הדעת, נמצא שתלמידיו שהכניס בהם דעת נחשבים כאילו הוא עצמו קיים והם כמו בניו ממש.

חשוב להדגיש שמעלה נשגבה זו, להעמיד תלמידים שעל ידם תשאר דעתו בעולם, אינה שמורה רק לגדולי הדור, אלא כל אחד ואחד יכול לזכות בה. זאת כאשר הוא משוחח עם חבר בענייני אמונה ויראת שמיים. עם כל שביב וניצוץ של דעת שמעביר אחד לחברו הריהו נחשב בכך כרב עם תלמידו שעל ידו נשאר דעתו ונחשב כאילו הוא חי וקיים בעולם.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ז)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
<p>בני ברק</p> <p>הרה"ח ר' שמשון ברסקי שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח נתן קלצקי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבן שמואל ה"ח ומחמת</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב ברוך מרדכי פראנק שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח יהודה לייב פראנק ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שחתי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח חתן בר-מצוה</p> <p>לכבוד נתן בן רבקה ר"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח אהרן רובינביץ ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירועי הבן חיים שמיר ז"ל שיחי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח נפתלי גבאי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירועי הבן יעקב משה שיחי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>
<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח אברהם זכאי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י מרת אסתר ע"ה בת תבלחט"א גאולה נלכ"ב ב"סין תנצ"ב.</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח יצחק יוסף חשין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת בר-מצוה לבנו ישראל מאיר ר"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח חיים יהודה סטארט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת בר-מצוה לבנו ישראל ר"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח יצחק יוסף חשין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת בר-מצוה לבנו צבי חב"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח אורי וילנר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח יואל מאיר ז"ל פראנק ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>
<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח מרדכי ברגר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח יהודה גור אריה ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח חתן בר-מצוה</p> <p>לכבוד נתן בן רבקה ר"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח אהרן רובינביץ ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירועי הבן חיים שמיר ז"ל שיחי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרה"ח נפתלי גבאי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירועי הבן יעקב משה שיחי'</p>	<p>ירושלים</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

חג מתן תורה אצל רבינו מגוון מסלולים ישירים החל מ-545 \$

רד" מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80-80

בסטנדרט של השירות של אירופנים

מגוון מסלולים < שירות אישי > אש"ל מלא ברמה גבוהה